NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY CHRISTINE STIX-HACKL prednesené 18. mája 2006 [1]

I — Úvod

1. Týmto návrhom na začatie prejudiciálneho konania Verwaltungsgericht Sigmaringen (Nemecko) žiada Súdny dvor o výklad článku 7 nariadenia (EHS) č. 857/84 [2], zmeneného a doplneného nariadením (EHS) č. 590/85 [3], ako článku 7 nariadenia (EHS) č. 1546/88 [4].

2. Presnejšie ide o otázku udržania referenčného množstva mlieka v prípade dobrovoľnej výpovede poľnohospodárskej nájomnej zmluvy zo strany nájomcu, pričom vlastník nie je výrobcom mlieka a nezamýšľa vykonávať takúto činnosť ani prenajať poľnohospodársku plochu výrobcovi mlieka.

1 — Jazyk prednesu: nemčina.

2 — Nariadenie Rady z 31. marca 1984, ktorým sa prijímajú všeobecne platné pravidlá uplatňovania poplatku uvedeného v článku 5c nariadenia (EHS) č. 804/68 v odvetví mlieka a mliečnych výrobkov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 90, s. 13).

3 — Nariadenie Rady z 26. februára 1985 (Ú. v. ES L 68, s. 1).

4 — Nariadenie Komisie z 3. júna 1988 o spôsobe uplatňovania dodatočného poplatku uvedeného v článku 5c nariadenia (EHS) č. 804/68 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 139, s. 12).

II — Právny rámec

A — *Právna úprava Spoločenstva*

3. Z dôvodu nadbytočnej produkcie mlieka v Spoločenstve bol v roku 1984 nariadením Rady (EHS) č. 856/84 z 31. marca 1984, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 804/68 o spoločnej organizácii trhu v odvetví mlieka a mliečnych výrobkov [5], prijatý režim dodatočného poplatku za mlieko. Podľa článku 5c nariadenia Rady (EHS) č. 804/68 z 27. júna 1968 o spoločnej organizácii trhu v odvetví mlieka a mliečnych výrobkov [6], zmeneného a doplneného nariadením č. 856/84, sa dodatočný poplatok uplatňuje na množstvá mlieka prekračujúce referenčné množstvá, ktoré majú byť určené.

5 — Ú. v ES L 90, s. 10.

6 — Ú. v. ES L 148, s. 13.

4. Nariadením č. 857/84 boli v tejto súvislosti stanovené všeobecné pravidlá na uplatnenie poplatku uvedeného v článku 5c nariadenia č. 804/68 v odvetví mlieka a mliečnych výrobkov.

5. Článok 7 nariadenia č. 857/84, zmeneného a doplneného nariadením č. 590/85, stanovuje:

„1. V prípade predaja, nájmu alebo prechodu hospodárstva na základe dedenia prechádza zodpovedajúce referenčné množstvo stanoveným spôsobom čiastočne alebo v celom rozsahu na kupujúceho, nájomcu alebo dediča.

V prípade prevodu pozemkov na orgány verejnej moci a/alebo z dôvodu použitia na všeobecne prospešné účely môžu členské štáty bez ohľadu na odsek 3 druhý pododsek stanoviť, že referenčné množstvo pripadajúce na prevádzané hospodárstvo alebo časť hospodárstva bude v celom rozsahu alebo čiastočne pridelené odchádzajúcemu výrobcovi, pokiaľ chce aj naďalej pokračovať v mliekarenskej výrobe.

...

4. V prípade skončenia platnosti poľnohospodárskych nájomných zmlúv, pri ktorých nájomca nemá nárok na predĺženie platnosti zmluvy za zodpovedajúcich podmienok, môžu členské štáty stanoviť, že referenčné množstvo pripadajúce na hospodárstvo ktoré je predmetom nájomnej zmluvy, bude v celom rozsahu alebo čiastočne pridelené odchádzajúcemu nájomcovi, pokiaľ má v úmysle aj naďalej pokračovať v mliekarenskej výrobe.

5. Spôsoby uplatnenia tohto článku sú upravené podľa konania uvedeného v článku 30 nariadenia (EHS) č. 804/68.“ [*neoficiálny preklad*]

6. Článok 7 nariadenia č. 1546/88 v tejto súvislosti obsahuje tieto spôsoby uplatňovania.

„Pri uplatňovaní článku 7 nariadenia (EHS) č. 857/84 a bez toho, aby bolo dotknuté ustanovenie ods. 3 uvedeného článku, sa referenčné množstvá výrobcov a kupujúcich v rámci schém A a B, ako aj výrobcov predávajúcich svoj tovar priamo spotrebiteľom prevádzajú za nasledujúcich podmienok:

1. v prípade predaja, nájmu alebo prechodu celého hospodárstva na základe

dedenia prechádza zodpovedajúce referenčné množstvo na výrobcu, ktorý je nadobúdateľom hospodárstva;

2. v prípade predaja, nájmu alebo prechodu na základe dedenia jednej alebo viacerých častí hospodárstva sa zodpovedajúce referenčné množstvo rozdelí medzi výrobcov, ktorí sú nadobúdateľmi, podľa výmery plôch, ktoré sú využívané na výrobu mlieka, alebo podľa iných objektívnych kritérií stanovených členskými štátmi. Členské štáty nemusia zohľadniť prevádzané časti hospodárstva, ktorých plochy využívané na výrobu mlieka nepresahujú minimálnu plochu určenú členskými štátmi. Časť referenčného množstva, ktorá zodpovedá tejto ploche, možno v celom rozsahu pripočítať k rezervám;

3. ustanovenia bodov 1 a 2, ako aj štvrtého odseku sa v súlade s právnymi predpismi jednotlivých členských štátov analogicky použijú aj na iné prípady prevodu, s ktorými sú spojené porovnateľné právne následky pre výrobcov;

4. pri uplatňovaní ustanovení článku 7 ods. 1 druhého pododseku a článku 7 ods. 4 nariadenia (EHS) č. 857/84 týkajúcich sa prevodu pozemkov na orgány verejnej moci a/alebo z dôvodu použitia na všeobecne prospešné účely na jednej strane a skončenia platnosti poľnohospodárskych nájomných zmlúv bez možnosti predĺženia ich platnosti za podobných podmienok na druhej strane sa referenčné množstvo pripadajúce na hospodárstvo alebo časť hospodárstva, ktoré je predmetom prevodu alebo nepredĺženej nájomnej zmluvy, úplne alebo čiastočne pridelí dotknutému výrobcovi, pokiaľ chce aj naďalej pokračovať v mliekarenskej výrobe a pokiaľ súhrn referenčného množstva prideleného týmto spôsobom a množstva pripadajúceho na hospodárstvo, ktoré nadobudol alebo na ktorom pokračuje vo svojej výrobe, neprekračuje referenčné množstvo, ktoré mu prislúchalo pred prevodom alebo skončením platnosti nájomnej zmluvy.

Členské štáty môžu ustanovenia bodov 1, 2 a 4 uplatniť aj na prevody vykonané počas referenčného obdobia.

...“ [*neoficiálny preklad*]

7. Nariadenie Rady (EHS) č. 3950/92 z 28. decembra 1992, ktorým sa stanovuje dodatočný poplatok v odvetví mlieka a mliečnych výrobkov [7], ktoré nadobudlo účinnosť 1. apríla 1994, ruší a nahrádza nariadenie č. 857/94.

7 — Ú. v. ES L 405, s. 1.

8. Článok 7 ods. 1 nariadenia č. 3950/92 stanovuje:

„Referenčné množstvá, ktoré má hospodárstvo k dispozícii, sa prevádzajú spolu s hospodárstvom v prípade predaja, nájmu alebo dedenia na výrobcov, ktorí ho nadobúdajú, v súlade s podrobnými pravidlami, ktoré určia členské štáty, pričom sa prihliada na pozemky používané na mliekarenskú výrobu a podľa potreby na všetky dohody medzi zúčastnenými stranami. Akákoľvek časť referenčného množstva, ktorá sa neprevedie spolu s hospodárstvom, sa pripočíta k vnútroštátnej rezerve.

..." [*neoficiálny preklad*]

B — *Vnútroštátne právo*

9. Spolková republika Nemecko upravila prideľovanie referenčných množstiev nariadením o garantovaných množstvách mlieka (Milchgarantiemengenverordnung ďalej len „MGVO") z 21. marca 1994[8], naposledy zmeneným a doplneným 33. nariadením o zmenách a doplneniach z 25. marca 1996[9].

10. § 7 MGVO stanovuje:

„3a) Ak sú časti podniku, ktoré sa využívajú na výrobu mlieka, vrátené prenajímateľovi po 30. septembri 1984 v súlade s nájomnou zmluvou uzavretou pred 2. aprílom 1984, neprevedie sa do výšky 5 ha vrátenej plochy žiadne referenčné množstvo; referenčné množstvo zodpovedajúce ploche nad 5 ha sa prevedie v rozsahu jednej polovice na prenajímateľa, a to do maximálneho rozsahu 2 500 kg/ha. Toto pravidlo sa neuplatňuje, ak sa prenajímateľ a nájomca dohodli na derogačnej klauzule v prípade, že nájomca vypovie nájomnú zmluvu alebo ak prenajímateľ preukáže, že sa na referenčné množstvo na výrobu mlieka spolieha pre seba, svojho manžela/manželku alebo svoje deti; v podobných prípadoch je referenčné množstvo prevedené na prenajímateľa podmienené maximálnym rozsahom 5 000 kg/ha. Pokiaľ bolo referenčné množstvo priznané v súlade s článkom 3a ods. 1 posledným pododsekom a ods. 3 prvou vetou, druhým variantom nariadenia (EHS) č. 857/84, je toto referenčné množstvo, ktoré bolo prevedené na prenajímateľa v rozsahu stanovenom v prvej alebo druhej vete uvoľnené v prospech Spolkovej republiky Nemecko, ak k prevodu došlo pred uplynutím lehoty stanovenej na tento účel v právnych aktoch uvedených v § 1. Prevod referenčných množstiev podľa prvej vety nezahŕňa referenčné množstvá, ktoré boli uvoľnené a priznané nájomcovi za odplatu na základe spojených ustanovení § 2a ods. 4 piateho

8 — BGBl. 1994 I, s. 586.
9 — BGBl. 1996 I, s. 535.

pododseku a § 2a ods. 3 nemeckého zákona o poplatkoch za ukončenie výroby mlieka (Milchaufgabevergütungsgesetz).

...“

III — Skutkový stav, vec sama a prejudiciálne otázky

11. Pán Konrad Leiprecht, prenajímateľ, prenajal 15. novembra 1980 lúku s rozlohou 4,01 ha určenú na výrobu mlieka otcovi pána Aloisa Kiblera, ktorý je žalobcom vo veci samej(ďalej len „žalobca“).

12. Žalobca, ktorý sa medzi časom stal nástupcom svojho otca, poľnohospodársku nájomnú zmluvu 30. novembra 1992 vypovedal. Predtým prenajal časť svojich referenčných kvót za mlieko alebo referenčných množstiev pánovi Mafredovi Ottovi.

13. Pán Leiprecht, prenajímateľ, požiadal 16. decembra 2002 Amt für Landwirtschaft, Landschafts- und Bodenkultur Ravensburg (Úrad pre poľnohospodárstvo, ďalej len „ALLB“) o vydanie potvrdenia podielu referenčného množstva mlieka, ktoré mu prináleží z dôvodu vrátenia prenajatého majetku. Vo svojej žiadosti upresnil, že sám nie je výrobcom mlieka, a dodal, že takúto činnosť ani nemá v úmysle začať vykonávať.

14. Rozhodnutím z 5. mája 2003 ALLB na jednej strane potvrdil, že od 1. apríla 2003 sa pánovi Leiprechtovi priznáva referenčné množstvo 4 391,28 kg na hektár z dôvodu vrátenia 4,0166 ha lúky využívanej na výrobu mlieka, a na druhej strane prechodne potvrdil referenčné množstvo dodávky 11 817 kg s referenčným podielom tuku 4,08 %.

15. Pán Ott sa v súvislosti s týmto rozhodnutím obmedzil na výhradu, podľa ktorej bol obsah referenčného tuku stanovený nesprávne, kým žalobca a pán Leiprecht podali proti rozhodnutiu ALLB sťažnosť.

16. Regierungspräsidium Tübingen túto sťažnosť zamietlo rozhodnutím z 27. apríla 2004. Na podporu svojho rozhodnutia najprv uviedlo, že právne posúdenie sa v tomto prípade musí zakladať na právnych predpisoch platných 30. novembra 1992. Upres-

nilo, že v tomto prípade sa uplatňuje nariadenie č. 857/84, kým rozsudok z 20. júna 2002, Thomsen [10], týkajúci sa výkladu nariadenia č. 3950/92 nemožno v tomto prípade uplatniť.

17. Žalobca sa obrátil na vnútroštátny súd a podal proti tomuto rozhodnutiu 25. mája 2004 žalobu. Na jej podporu uviedol, že v čase vrátenia prenajatého majetku neboli ani pán Ott, ani pán Leiprecht výrobcami mlieka. Uviedol, že rozsudok Thomsen sa vzťahuje na všetky prípady spadajúce do pôsobnosti článku 7 ods. 1 nariadenia č. 857/84, tým viac, že je potrebné sa odvolať na spôsoby uplatňovania dodatočného poplatku ustanoveného v článku 5c nariadenia č. 804/68, ktorý uvádza pojem výrobca vo vzťahu k prevodu plôch a referenčných množstiev.

18. Spolková krajina Bádensko-Württembersko, žalovaná vo veci samej (ďalej len „žalovaná"), tvrdí že nie je podstatné, aby osoba, na ktorú sú kvóty prevedené, mala postavenie výrobcu mlieka. Domnieva sa, že pojem výrobca nie je uvedený v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 857/84, zmeneného a doplneného nariadením č. 590/85. Podľa nej sa požiadavka, aby bol prenajímateľ na účely získania referenčných množstiev pri ukončení poľnohospodárskej nájomnej zmluvy výrobcom mlieka, prvýkrát vyskytuje až v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 3950/92.

10 — C-401/99, Zb. s. I-5775.

19. Vnútroštátny súd sa domnieva, že judikatúra neumožňuje jasne a jednoznačne odpovedať na otázku, či je získanie referenčných množstiev prenajímateľom podmienené jeho postavením výrobcu. V prípade kladnej odpovede sa ďalej vynára otázka, či si referenčné množstvo môže ponechať prenajímateľ, ktorý dobrovoľne vypovedal poľnohospodársku zmluvu.

20. Za týchto okolností predložil Verwaltungsgericht Sigmaringen v návrhu na začatie prejudiciálneho konania z 12. mája 2005, zapísanom do registra kancelárie Súdneho dvora 6. júla 2005, tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej v prípade vrátenia prenajatej časti hospodárstva referenčné množstvo vzťahujúce sa na plochy hospodárstva nájomcu využívané na výrobu mlieka opäť pripadne prenajímateľovi spolu s časťou hospodárstva, ktorá je mu vrátená, aj keď v čase vrátenia tento prenajímateľ nie je viac výrobcom mlieka, nezamýšľa sa takejto výrobe opäť venovať a nemá v úmysle prenajať túto poľnohospodársku plochu výrobcovi mlieka, v súlade s článkom 7 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 857/84 v znení nariadenia (EHS) č. 590/85 a s článkom 7 prvým odsekom bodmi 2, 3 a 4 nariadenia (EHS) č. 1546/88?

2. V prípade negatívnej odpovede na prvú otázku, je vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej zostáva pri ukončení nájomnej zmluvy referenčné množstvo výhradne v rukách nájomcu tejto časti hospodárstva, v súlade s článkom 7 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 857/84 v znení nariadenia (EHS) č. 590/85 a s článkom 7 prvým odsekom bodom 4 nariadenia (EHS) č. 1546/88, aj keď bola táto zmluva vypovedaná dobrovoľne?"

IV — O prvej prejudiciálnej otázke

21. Predovšetkým je potrebné pripomenúť, že v rámci súdnej spolupráce na základe prejudiciálneho konania medzi vnútroštátnym súdom a Súdnym dvorom, prináleží vnútroštátnemu súdu zistiť a posúdiť skutkové okolnosti, zatiaľ čo úlohou Súdneho dvora je poskytnúť vnútroštátnemu súdu oporné body pre výklad, ktoré sú potrebné na rozhodnutie konkrétneho právneho sporu. [11]

22. Svojou prvou otázkou sa vnútroštátnu súd v podstate pýta, či podľa ustanovení práva Spoločenstva týkajúcich sa dodatočného poplatku za mlieko, ktoré sa uplatňovali pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 3950/92, a to najmä ustanovení nariadenia č. 857/84 v znení nariadenia č. 590/85, ako aj ustanovení nariadenia č. 1546/88, môže v prípade vrátenia prenajatej časti hospodárstva referenčné množstvo vzťahujúce sa na plochy hospodárstva nájomcu využívané na výrobu mlieka opäť pripadnúť prenajímateľovi, aj keď v čase vrátenia tento prenajímateľ nie je viac výrobcom mlieka, nezamýšľa sa takejto výrobe venovať a nemá v úmysle prenajať túto poľnohospodársku plochu výrobcovi mlieka.

23. V rozsudku Thomsen Súdny dvor rozhodol, že po ukončení poľnohospodárskej zmluvy vzťahujúcej sa na hospodárstvo na výrobu mlieka môže referenčné množstvo, ktoré sa na toto hospodárstvo viaže, prejsť úplne alebo čiastočne na prenajímateľa, len ak ten má postavenie výrobcu alebo má v úmysle činnosť výroby mlieka vykonávať, alebo disponibilné referenčné množstvo prevedie na tretiu osobu, ktorá takéto postavenie má. [12]

24. Vo veci samej však existujú pochybnosti, pokiaľ ide o podmienenie získania prospechu z referenčného množstva, ktoré sa viaže na prenajaté plochy, postavením výrobcu, pretože rozsudok Thomsen bol vyhlásený v súvislosti s nariadením č. 3950/92, ktorého

11 — Pozri najmä rozsudky z 3. júna 1986, Kempf, 139/85, Zb. s. 1741, bod 12; z 22. mája 1990, Alimenta, C-332/88, Zb. s. I-2077, bod 9, a z 11. apríla 2000, Deliège, C-51/96 a C-191/97, Zb. s. I-2549, bod 50.

12 — Rozsudok už citovaný v poznámke pod čiarou 10, body 41, 45 a 46.

článok 7 ods. 1 výslovne uvádza pojem „výrobca", na rozdiel od článku 7 ods. 1 nariadenia č. 857/84, zmeneného a doplneného nariadením č. 590/85, ktoré sa uplatňuje na prejednávanú vec.

25. Pokiaľ ide o význam tohto rozdielu, je potrebné uviesť, že Súdny dvor sa pri výklade nariadenia č. 3950/92 viackrát oprel o zásadu, podľa ktorej môže byť referenčné množstvo prevedené len na poľnohospodára, ktorý má postavenie výrobcu. [13]

26. Táto zásada vyplýva už zo všeobecného systému právnej úpravy v oblasti dodatočného poplatku za mlieko [14] a Súdny dvor na ňu poukázal — ako správne uviedla Komisia — aj pred vyhlásením rozsudku Thomsen v súvislosti s výkladom relevantných ustanovení nariadenia č. 857/84 [15].

27. Výklad Súdneho dvora v rozsudku Thomsen, v zmysle ktorého je možné referenčné množstvo previesť na prenajímateľa, len ak má postavenie výrobcu, ak má v úmysle takúto činnosť vykonávať alebo ak plánuje previesť disponibilné referenčné množstvo na výrobcu mlieka, práve preto nevychádza zo znenia nariadenia č. 3950/92, ale zodpovedá všeobecnej zásade, ktorá je základom právnej úpravy v oblasti dodatočného poplatku za mlieko vo všeobecnosti a konkrétne nariadení č. 857/84 a č. 1546/88. Záver, ku ktorému Súdny dvor dospel v rozsudku Thomsen, sa preto vzťahuje aj na prejednávanú vec.

28. Z týchto dôvodov je na prvú otázku potrebné odpovedať, že článok 7 ods. 1 nariadenia č. 857/84, zmeneného a doplneného nariadením č. 590/85, ako aj článok 7 prvý odsek body 1, 3 a 4 nariadenia č. 1546/88 sa musia vykladať v tom zmysle, že v prípade vrátenia prenajatej časti hospodárstva nemôže referenčné množstvo vzťahujúce sa na plochy hospodárstva nájomcu využívané na výrobu mlieka pripadnúť prenajímateľovi, ak v čase vrátenia tento prenajímateľ viac nie je výrobcom mlieka, nezamýšľa sa takejto výrobe venovať a nemá v úmysle prenajať túto poľnohospodársku plochu výrobcovi mlieka.

V — O druhej prejudiciálnej otázke

29. Svojou druhou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či v prípade

13 — Tamže, body 32 a 39.

14 — Tamže.

15 — Pozri rozsudky z 15. januára 1991, Ballmann, C-341/89, Zb. s. I-25, bod 9, ako aj zo 17. apríla 1997, EARL de Kerlast, C-15/95 Zb. s. I-1961, bod 24.

zápornej odpovede na prvú otázku, môže podľa nariadenia č. 857/84 v znení nariadenia č. 590/85, ako aj podľa nariadenia č. 1546/88 pri ukončení nájomnej zmluvy referenčné množstvo zostať výhradne v rukách nájomcu tejto časti hospodárstva, ak bola táto zmluva vypovedaná dobrovoľne.

30. Podľa ustálenej judikatúry spočíva celý režim referenčných množstiev na všeobecnej zásade stanovenej v článku 7 nariadenia č. 857/84 a nariadenia č. 1546/88, podľa ktorej sa referenčné množstvo priraďuje vo vzťahu k pozemkom, a prevádza sa teda spolu s pozemkami, ku ktorým bolo pridelené. [16]

31. V zásade sa preto referenčné množstvo prevádza len s pozemkami hospodárstva, ku ktorým je určené, a to pod podmienkou, že tento prevod dodržiava formálne náležitosti a podmienky, ktoré sú v tejto súvislosti stanovené v článku 7 nariadení č. 857/84 a č. 1546/88. Inak povedané, režim referenčných množstiev vylučuje ich izolovaný prevod okrem výnimiek stanovených právom Spoločenstva. [17]

32. V prejednávanej veci je však potrebné vziať do úvahy výnimku stanovenú v článku 7 ods. 4 nariadenia č. 857/84, zmeneného a doplneného nariadením č. 590/85, ktorého spôsoby uplatňovania sú upravené v článku 7 prvom odseku bode 4 nariadenia č. 1546/88 [18].

33. Podľa článku 7 ods. 4 nariadenia č. 857/84 členské štáty môžu stanoviť, že referenčné množstvo bude pridelené odchádzajúcemu nájomcovi. Bez ohľadu na skutočnosť, že podľa vysvetlenia nemeckej vlády Spolková republika Nemecko túto možnosť nevyužila, zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že sa vzťahuje na prípady, v ktorých nájomca má v úmysle pokračovať vo výrobe mlieka po uplynutí poľnohospodárskej nájomnej zmluvy, ktorú nemožno predĺžiť.

34. Zo šiesteho odôvodnenia nariadenia č. 590/85 tiež vyplýva, že toto ustanovenie — ktoré sa musí vykladať doslovne, keďže ide o výnimku zo všeobecného pravidla, podľa ktorého sa referenčné množstvo prevádza spolu s pozemkami, ku ktorým bolo pridelené, — bolo do nariadenia č. 857/84 zaradené s cieľom zmierniť zložité hospodárske a sociálne dôsledky, ktoré môže uplatnenie tejto zásady v prípade končiacej sa poľno-

16 — Pozri v tomto zmysle najmä rozsudky EARL de Kerlast, už citovaný v poznámke pod čiarou 15, bod 17, a z 23. januára 1997, St. Martinus Elten, C-463/93, Zb. s. I-255, bod 24; pozri tiež rozsudky z 27. januára 1994, Herbrink, C-98/91, Zb. s. I-223, bod 13, a Le Nan, C-189/92, Zb. s. I-261, bod 12.

17 — Pozri rozsudok EARL de Kerlast, už citovaný v poznámke pod čiarou 15, bod 19.

18 — Pozri rozsudok Herbrink, už citovaný v poznámke pod čiarou 16, bod 14.

hospodárskej nájomnej zmluvy priniesť nájomcovi, ktorý si želá vo výrobe mlieka pokračovať inde.

35. Ako podľa mňa správne uviedla Komisia, z účelu tejto výnimky vyplýva, že nájomca, ktorý tak ako v prejednávanej veci dobrovoľne vypovie nájomnú zmluvu, si nezaslúži rovnakú ochranu ako nájomca, ktorého nájomná zmluva sa končí a ktorý nemôže požiadať o jej predĺženie za podobných podmienok.

36. Z toho vyplýva, že výnimka stanovená v článku 7 ods. 4 nariadenia č. 857/84, zmeneného a doplneného nariadením č. 590/85, sa na situáciu, akou je tá v prejednávanej veci, nevzťahuje.

37. Z toho vyplýva, že na druhú prejudiciálnu otázku je potrebné odpovedať, že článok 7 ods. 1 nariadenia č. 857/84, ako aj článok 7 prvý odsek bod 4 nariadenia č. 1546/88 sa musia vykladať v tom zmysle, že v prípade ukončenia poľnohospodárskej nájomnej zmluvy referenčné množstvo nemôže zostať v rukách nájomcu tejto časti hospodárstva, ak bola uvedená zmluva ukončená dobrovoľnou výpoveďou.

38. Za okolností veci samej sa referenčné množstvo, ktoré sa viaže na prenajaté pozemky, nemôže z dôvodu nesplnenia požadovaných podmienok vrátiť ani nájomcovi, ktorý nemá postavenie výrobcu, ani odchádzajúcemu prenajímateľovi, ktorý dobrovoľne ukončil nájomnú zmluvu. Ako v takomto prípade navrhla nemecká vláda a Komisia, dotknuté referenčné množstvo by mohlo byť pripočítané k vnútroštátne rezerve na účel opätovného pridelenia.

VI — O trovách

39. Nemecká vláda a Komisia nemajú právo na náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd.

VII — Návrh

40. Z týchto dôvodov navrhujem, aby Súdny dvor na prejudiciálne otázky odpovedal takto:

1. Článok 7 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 857/84 z 31. marca 1984, ktorým sa prijímajú všeobecne platné pravidlá uplatňovania poplatku uvedeného v článku 5c nariadenia (EHS) č. 804/68 v odvetví mlieka a mliečnych výrobkov, zmeneného a doplneného nariadením Rady (EHS) č. 590/85 z 26. februára 1985, ako aj článok 7 prvý odsek body 1, 3 a 4 nariadenia Komisie (EHS) č. 1546/88 z 3. júna 1988 o spôsobe uplatňovania dodatočného poplatku uvedeného v článku 5c nariadenia (EHS) č. 804/68 sa musia vykladať v tom zmysle, že v prípade vrátenia prenajatej časti hospodárstva nemôže referenčné množstvo vzťahujúce sa na plochy hospodárstva nájomcu využívané na výrobu mlieka pripadnúť prenajímateľovi, ak v čase vrátenia tento prenajímateľ nie je viac výrobcom mlieka, nezamýšľa sa takejto výrobe venovať a nemá v úmysle prenajať túto poľnohospodársku plochu výrobcovi mlieka.

2. Článok 7 ods. 1 nariadenia č. 857/84, ako aj článok 7 prvý odsek bod 4 nariadenia č. 1546/88 sa musia vykladať v tom zmysle, že v prípade ukončenia poľnohospodárskej nájomnej zmluvy referenčné množstvo nemôže zostať v rukách nájomcu tejto časti hospodárstva, ak bola uvedená zmluva ukončená dobrovoľnou výpoveďou.